

***KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL******Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Urunk Mennybemenetelének az ünnepe van ma. Ez az ünnep azt üzeni nekünk, az Isten teremtett világának és az embernek, hogy Jézus Krisztus megváltotta a világot és újjá alkotta a mi emberi életünket. Ahogy Jézus értelmezi a Megváltás művét és ehhez csatlakozva a Mennybemenetel üzenetét, az azt jelenti, hogy a teremtett világnak van perspektívája, van célja, és az emberi életnek is ugyancsak van perspektívája, van célja. Mert Jézus ezt az üzenetet köti a lelkünkre: eljöttem az Atyától és a Megváltás műve befejeződött, és visszatérek az Atyámhoz és elkezdődik a világ visszafordulása, a teremtett világnak a visszafordulása Istenhez. És jó esetben, ha mi a megváltottak életét éljük, akkor a mi emberi életünknek is az Istenben való kiteljesedése ennek az ünnepnek az üzenete.

Ezt a szentmisét egy házaspárért ajánljuk fel. Aranyos évfordulójuk van, házasságkötésük 50. évfordulója, és pontosan ezt az igazságot igazolják, hogy van célja az emberi életnek, van célja és értelme a házasságnak. Mi most nézzünk önmagunkba, tartsunk önvizsgálatot és bűnbánatot, hogy méltóképpen ünnepelhessük ezt az életünk szempontjából, a keresztyén életünk szempontjából nagyon fontos ünnepet.

***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Minden igehirdetés oknyomozó. Ha van ünnep, amelynek az üzenetét közel akarjuk engedni magunkhoz és meg akarjuk érteni ennek az üzenetnek a lényegét, akkor ez az ünnep és az igehirdetés ezzel kapcsolatosan a legteljesebben oknyomozó történet. Ugyanis olyan képekkel szembesülünk ennek az ünnepnek az üzenete kapcsán, amiknek az értelme a harmadik évezredben élő emberek számára nem is olyan magától értetődő. Hiszen ilyeneket hallottunk, hogy fölment a mennybe, a szemük láttára fölemelkedett, felhő takarta el és az Atya jobbán ül, részt kapott az Isten életéből. Ennek a mai napnak számomra az a feladata, hogy ezeknek a képeknek a jelentését valamiképpen a Testvérek tudomására hozzam, legalábbis igyekezem, hogy ez megtörténjen. Azért most szinte szó szerint leírtam az igehirdetést, tehát már ez is ilyen oknyomozó jellegű, hogy egyetlen nüansz, egyetlenegy árnyalat se vesszen feledésbe, vagy esetleg akadályozza a tisztánlátásunkat.

Mindenesetre, ahogy említettem, ma Urunk Mennybemenetelének az ünnepe van, és ahogy említettem ugyancsak, ez az ünnep igazolja a teremtett világ perspektíváját, igazolja az emberi élet perspektíváját, vagyis azt, hogy ennek a világnak és a mi emberi életünknek van értelme, van célja. És éppen ez a mai ünnep sajátosan jeleníti meg ezt a harmadik évezredben is a mi számunkra.

Jézus a Megváltásban helyreállította a világ rendjét, még egyszer ismétlem: a világ jövője, az emberi élet jövője ez a perspektíva. Jézus élete húsvéti élet, erről többször beszéltem itt a Húsvétal kapcsolatosan, ami azt jelenti, hogy Jézus élete átvonulás, átmenet, idegen szóval pászka, amit így mondhatunk a mai nap ismeretközlésében, hogy Jézus elhozta a világba a mennyet és most visszaviszi a mennybe a földet. Vagyis a Megváltás helyreállítja a világ rendjét, elhozta Jézus abba a világba az Istent, amely világ megtagadta az Istent, amely világ hátat fordított az Istennek. És amikor Jézus ezt elhozza a mi világunkba, akkor ez nem azt

jelenti, hogy az isteni világot elhagyta, hanem azt hozza magával. Hiszen pont ez az ajánlat, hogy az isteni világ legyen jelen ebben a világban és a mi egyéni életünkben.

Az ember élete tehát ha erre gondolunk, akkor húsvéti sors. Az emberi élet is átmenet, születünk, járjuk az életutunkat, aztán meghalunk. A kérdés az, hogy Jézus életét éljük-e a földi életünk során, a halált legyőző életet éljük-e a mindennapjainkban. Ugyanis a halál uralkodik a világunkban, a halál pedig azt jelenti, hogy az ember jobban szereti magát a világnál és az ember jobban szereti magát mindenkinél. És akkor lesz a mi emberi életünk halált legyőző élet, ha megszabadulunk önös önmagunktól és fölismerjük a világnak a küldetését és ezt a teremtet világot, amit az Isten a kezünkbe tett, vigyázzuk, és ezt a világot úgy akarjuk megőrizni, hogy az utánunk jövők számára is ajándék legyen ez a teremtet világ. És a mi egyéni életünket is úgy akarjuk boldoggá tenni, hogy halált legyőző élet, vagyis feltámadás, hiszen a halál, az ahogy említettem, magunknak élünk. A halált legyőző élet pedig ez, hogy már nem magunknak élünk, hanem egymásért élünk.

Amikor a másikat szeretjük, amikor a szeretetünket áldozatokkal is kifejezzük, akkor legyőztük a halált, legyőztük önző önmagunkat. Mert mi lesz a világgal és mi lesz az emberi kapcsolatokkal, ha önző emberek élnek ebben a világban? A Megváltás pontosan ezt jelenti, az életünknek ezt a megújulását, hogy úgy tartozunk össze, mint akik szeretik egymást, mint akik egymásért áldozatot hoznak, és ezzel a mi életünk újjászületik, nem magunknak élünk, hanem a másoknak és másikért. Ma éppen egy 50. házassági évfordulóját ünneplő házaspár van itt. Hát pontosan erről van szó, hogy akkor sikerülhet minden emberi kapcsolat, ha az ember a másikért él. És Jézus pontosan az életünknek ezt a megújulását szolgáljuk.

Egy nagyon szép húsvéti énekünkre gondoljunk: Meghalván az élet a halálon úr lett. Ha innen indulunk el, akkor a Mennybemenetel azt jelenti, hogy megkezdődött a világ visszatérése Istenbe. Megkezdődött az ember új élete, megújított élete. És ahogy említettem, hogy az emberi életünk is átmenet, születünk és meghalunk, ez a köztes idő, a születésünktől a halálig terjedő idő, ez azt kell hogy jelentse, hogy megújult életünkkel visszatérünk Istenbe. Mert a halált legyőző élet, az istenes élet az új élet, és ezáltal egymás életét szolgáljuk.

Az ókor bölcsei nagyon egyszerűen fejezték ki ezt az üzenetet: a patakok visszatérnek. Vagyis arra gondolnak – ők a természet világában éltek –, hogy a tenger fölött összegyűlő pára a felhőkben vízként utazik, aztán valahol ez esőben a földre hull, és ezek a patakok sietnek vissza oda, ahol születtek. Az ókor pogány bölcsei azt mondták, hogy a patakok belehalnak a tengerbe. A tenger az Istent jelképezi, a hívő bölcsek azt mondták, a patakok hazatalálnak. Ugyanezt az igazságot másképp így fejezi ki Nagy Szent Leó pápa, hogy az Úr Mennybemenetele a mi fölemelkedésünk. Jézus azt mondja, felmegyek az Atyához, a ti Atyátokhoz, felmegyek az én Istenemhez, a ti Istenetekhez, és a pápa ezzel azt akarja kifejezni, hogy ez a mi hazatérésünknek a kifejezése.

Ez az üzenet lényege, de mert képekkel találkoztunk ennek az ünnepnek a meghirdetése nyomán, ezért fontos, hogy többet lássunk meg ezekben a képekben, mint amire először gondolunk. A Mennybemenetel leírása, ezt hallottuk, ezt nem ismételem: a világot hazavárja az Isten, a mi emberi életünket hazavárja az Isten, a mi hazánk a mennyben van, így írja ezt le a Szentírás. De mi a mi küldetésünk addig, amíg tart az életünk születésünktől a halálig? Hogy befogadjuk az Isten Lelkét, a Szentlélekben szülessünk újjá. A keresztelekor Isten életébe kapcsolódunk bele, amikor a Szentlélekkel keresztelkedünk, akkor az Isten Lelkét fogadjuk be. És az Isten Lelkét befogadni azt jelenti, hogy valóban az Isten Lelke jelenik meg a mi gondolkodásunkban, a cselekedeteinkben, magatartásunkban. Megint ezt mondom: a halált legyőző élet. A másikért élünk és ennek az a célja, hogy megnyilvánuljon Isten nagysága általunk, érezzék az emberek a mi életünkben az Isten hatalmát és az Isten jóságát.

Sajátos a leírás, amit hallottunk: szemük láttára fölemelkedik, egy felhő eltakarta szemük elől. Csak arról nem beszél itt a Szentírás, bár a szentolvasmányban volt erre utalás, hogy ezt az eseményt megelőzte egy beszélgetés az apostolokkal. Amikor arról beszél: az Emberfiának szenvedni kell, meghal, de föltámad. Meghal Jézus önmagának, mert értünk él, és ez a Feltámadás, a halált ezáltal győzi le, hogy értünk él, ez az élete értelme és célja. És ezt kell, hogy legyen a mi emberi életünk értelme és célja, különben nincs emberi kapcsolat, különben egymással való birkózás, egymással való tusakodás az emberi kapcsolataink világa.

És ez a beszélgetés, amikor elhangzik, akkor az apostolok, akik pedig előtte már évekig Jézussal voltak, azt mondják: Uram, most állítod helyre Izrael királyságát? Jézus arról beszél, hogy visszamegy az Atyához, ők meg így gondolják, valamilyen fajta helytelen szemlélettel, pedig Jézus egész küldetése ezt a fajta gondolkodást óhajtotta megszüntetni, hogy az Isten országa nem olyan, mint a politikai országok, nem olyan, mint az emberek által teremtett világ, hanem olyan: Isten országa bennetek van, ami azt jelenti, hogy az Isten Lelke van jelen általunk. Ez az egymásnak élet világa.

Jézus nem magyarázkodik, nem tanítja őket, hogy hát még mindig nem értitek, hanem ezzel szembeállít egy ígéretet meg egy megbízatást. Ott mindjárt erről is hallottunk, elküldöm nektek a Lelket. És a megbízatás pedig, hogy tanúsítsátok azt, hogy én élek és azt, hogy az igazi élet a Jézus élete és a mi igazi életünk a jézusi élet, az Isten Lelke működik bennünk. És az apostolok, ez is meglepő, hiszen Jézus elbúcsúzik tőlük, örömmel tértek haza, mert felfogták azt, hogy az ígéret, hogy az Isten Lelkét kapják meg, és az Isten Lelke a biztosíték arra, ha engedjük, hogy működjön bennünk, akkor valóban nem magunknak élünk, és egy új világ születik, emberi kapcsolatainknak egy új világa. Ez a szeretet világa, a boldogság világa, az öröm világa. Ugyanakkor az életünkkel meg tanúskodni kell arról, hogy Jézus valóban él, és általunk, a mi életünkben van jelen a világban, a mi közösségeinkben van jelen a világon.

És legfőképpen abban a közösségben kell, hogy jelen legyen a világban, amit mi Egyháznak mondunk. A mi keresztény közösségeinkben is pontosan azért olyan fontos ebben az évben ennek az ünnepnek az üzenete, mert pontosan ebben szenvedtünk vereséget, a keresztény Európa. Nincs az Isten jelen, ez a halált legyőző élet nincs jelen Európa életében, nincs jelen Európa közösségeiben. Hát gondoljunk arra, hogy mit mondanak most európai értékek. És gondoljunk arra, hogy a kereszténység Európában meg tudja igazán jeleníteni ezt a halált legyőző életet, meg tudja jeleníteni az Egyház a mindennapjaiban, hogy azok az emberek alkotják, akik nem maguknak élnek? Tehát ez a mai ünnep erről akar tanúságot tenni, hogy Jézus az élet, ő maga az élet, az ő Lelke működik bennünk ebben az egymás szeretetében, egymás nagylelkű szolgálatában.

Na most akkor jönnek ezek a furcsa magyarázatok. Fölment a mennybe, eltűnt a szemük elől és egy felhő eltakarta őt a szemük elől. Hát ugye az akkori ember így tudta kifejezni ezt a titkot, amit Jézus tanított. Valójában ez azt jelenti, hogy belépett Jézus az isteni titokba, visszamegy oda, ahonnan jött. És ez nem egy távoli hely, nem valahol a terek fölött, hanem belépés az Istennel való életközösségbe, az ő tér-felettségébe. Isten nem a terekben van, nem a terek fölött van, Isten a terek ura, hiszen ő a mindenségnek a teremtetője. Tehát ez azt jelenti, hogy részt kap Jézus a mennybemenetellel az Isten hatalmából.

És ugyanezt ígéri nekünk: magammal viszlek titeket. A feltámadott életünk pontosan ezt jelenti, hogy Isten közelségébe jutunk és Isten hatalmából kapunk részt. Nyilvánvaló, amíg ez a halálunkkal el nem érkezik, addig pontosan a földi életünk során, földi utunkon ezt az isteni hatalmat kell megjeleníteni. Mert ez nem emberi, hogy az ember valóban képes önzetlen szeretetre, önzetlen kapcsolatban lenni a másik emberrel, ehhez az Isten segítsége kell, az Isten ereje, az Isten hatalma.

Jézussal kapcsolatosan ugyancsak hallottuk, hogy Isten jobbán helyet adott Jézusnak, ez azt jelenti, amit itt is hangsúlyozott, hogy Isten hatalmában részesül Jézus, egy az Istennel. Ezek után az új életünk, a Mennybemenetel által közölt új életünk és a keresztyéneknek új élete kell, hogy legyen földi útjuk során. Aztán majd ebben a titokban részesülünk, hogy a keresztyén ember élete földi élete során ajándék és feladat. Ajándék, az Isten Lelkét kapjuk, rajtunk múlik, hogy elfogadjuk-e, rajtunk múlik, hogy magunknak élünk vagy egymásnak élünk és egymásért élünk. Az új ez, és ez újítja meg az emberi életet, a közösségeket, ez újítja meg a világot, ez a Feltámadás igazsága, ez a Mennybemenetel által közölt igazság. Isten ajándéka az ő Lelke, nem csupán emberi lelkünkéről van szó, hanem az Isten Lelkét akarja belénk helyezni. Hiszen a saját képére és hasonlatosságára teremtett és Lelkéből adott nekünk már a keresztségkor is. De most, amikor elmegy és majd amikor jön a Pünkösöd, egy hét múlva a Pünkösödöt ünnepeljük, akkor pontosan a Lelkének a kiáradása ez. Aki befogadja Isten Lelkét a maga emberi életében, annak olyan tettei vannak, amelyek Isten hatalmáról tanúskodnak, amelyek az Isten nélküli ember számára felfoghatatlanok.

De nekünk kellene pontosan igazolni a jelenben, mert a keresztyén élet folytonos jelen. Nem a múltat kell idézgetni és nem azzal kell foglalkozni, hogy van ez a mennybemenetel, hova ment, mit értünk alatta – hát ezeket értjük, amiket elmondtam. Hanem valóban cselekvés a mindennapjainkban már ez valamiképpen elővételezett örök élet, és az alapmagatartásunk ebben az esetben az éberség, az Istenre figyelés. A helyes cselekvésünk mércéje a nyitottság a jóra, az igazságra, Istenre, tenni a jót és nem egyéni kívánságaink szerint élni, hanem a hit útmutatása szerint, aszerint, amit az Isten vár tőlünk és amit a másik ember vár tőlünk.

Testvérek, hát ezzel az oknyomozással eddig jutottam ezen a mai vasárnapon. Én azt kívánom mindegyikünknek, hogy valamit sejtünk meg abból, hogy mit jelent, hogy az Isten hatalmából részesülünk, hogy képesek vagyunk az isteni Léleknek a kiárasztására, a cselekedeteinkben meg tudjuk jeleníteni, és ez az Isten áldását jelenti a földi ember élete számára, az Isten áldását jelenti az emberi közösségek számára, az emberi világra. Mert ez a világ és ami emberi életünk Isten áldásával befedett és Isten áldásában nyugszik, és valamiképpen az isteni jelenik meg minden egyes tettünkben, gyarlóságunk, esendőségünk, kicsinységünk ellenére.

Én ezen a mai ünnepen ezt az új szemléletet – vagy régi-új szemléletet – kínálom a Testvéreknek és önmagamnak, mert vagy új életet élünk, vagy a keresztyéniséggel együtt vége van a világnak is és vége van az embernek is. Hiszen nap mint nap tapasztaljuk, hogy mit művelünk az Isten teremtett világában, nap mint nap tapasztaljuk, hogy hogyan gyilkoljuk egymást, mert a mi emberi akaratunk és emberi érdekünk csak ezáltal tud megjelenni, és közben elpusztul a világ és elpusztul az ember. Mi a jelenben élünk, Isten hatalmának a részeseiként, az Isten Lelkének az erejében és gazdagságában.

+ *A M E N* +

### *Szentmise befejezése*

Kedves Testvérek! Egy hét múlva Pünkösöd ünnepe, a Szentlélek kiáradása. Ha beengedjük az Isten Lelkét az életünkbe és engedjük működni, akkor valóban halált legyőző életet élhetünk, nem magunknak élünk, hanem egymásnak és egymásért. Ez az új világ, ez a keresztyénységben újjászületett világ, ez a keresztyének által megvalósuló élet, új élet. Készüljünk erre az ünnepre, egy kicsit többen legyünk, hát ugye jött a sok eső után, amit annyira vártunk, egy kicsit jobb idő, és máris kicsalogat bennünket a természetbe. Ez természetes, nincs ezzel semmi gond, csak az Isten nem szereti látni a hátunkat. Isten az

arcunkat keresi és találkozni akar velünk. Reméljük, hogy akik megtehetik, hogy ilyenkor víkendeznek, ez azért legyen az Istennel is meg egymással való találkozás öröme is.

Most a szentmise áldása következik és ebben az áldásban, egy picit ez hosszabb lesz, belefoglalom az ünneplőknek az életét, az 50. házassági évfordulójukat ünneplő házaspárnak az életét. 50 évvel ezelőtt a Jóisten kegyelmét közvetíthettem a számukra, megtartotta őket. Hát most kérjük az Isten kegyelmét, hogy az elkövetkező évtizedekben is tartsa meg őket egymásnak, mert amikor fogytán az ember ereje, akkor még inkább megtapasztalja azt, hogy mennyire egymást éltetjük, mennyire egymásból élünk és ez az élet lényege, ez a perspektívája az emberi életnek.

+ *ÁLDÁS* +